

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelakia muutetaisiin niin, että vuoden 1992 jälkeen eläkelaitoksen jäsenyhteisön palvelukseen tulevat viranhaltijat ja työntekijät kuuluisivat vain pe-

ruseläketurvan piiriin. Tämä peruseläketurva olisi saman tasoinen kuin työntekijäin eläkelain mukainen eläketurva.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1993 alusta.

PERUSTELUT

1. Nykytila

Kunnallinen eläkejärjestelmä käsittää peruseläke- sekä lisäeläketurvan. Peruseläketurva koskee kaikkia kunnallisen eläkelaitoksen jäsenyhteisön viranhaltijoita ja työntekijöitä, joiden palvelussuhteen kesto ja siitä saatu ansio täyttää tietyt edellytykset. Peruseläketurvan mukainen eläkeikä on 65 vuotta, eläke karttuu 2 prosenttia vuodessa ja sen tavoitetaso on 60 prosenttia yhteensovitusperusteesta. Tavoitetaso saavutetaan 30 vuoden palvelulla.

Lisäeläketurva koskee viranhaltijoita ja työntekijöitä sellaisessa jäsenyhteisössä, joka on saattanut henkilökuntansa osalliseksi lisäeläketurvasta. Eläkelaitoksen jäsenyhteisöt ovat lähes 100 prosenttisesti liittyneet lisäeläketurvaan. Lisäeläketurvassa yleinen eläkeikä on 63 vuotta, eläke karttuu 11/60 prosenttia kuukaudessa (2,2 % vuodessa) ja tavoitetaso on 66 prosenttia yhteensovitusperusteesta, joka yleensä on korkein kunnallisen palvelussuhteen eläkepalkka.

Kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain 2 §:n 1 momentin (1261/91) mukaan kunnalliseen eläketurvaan kuuluu peruseläketurva, lisäeläketurva, osa-aikaeläke ja kuntoutusetuus. Lain 2 §:n 2 momentin mukaan peruseläketurva ja osa-aikaeläke koskevat kaik-

kia viranhaltijoita ja työntekijöitä. Pykälän 3 momentin mukaan lisäeläketurva koskee kaikkia viranhaltijoita ja työntekijöitä sellaisessa jäsenyhteisössä, joka on saattanut viranhaltijansa ja työntekijänsä osalliseksi lisäeläketurvasta.

Lain 3 §:n 1 momentin mukaan eläketurvasta määrätään kunnallisen eläkelaitoksen eläkesäännössä. Pykälän 3 momentin mukaan lisäeläketurvasta saadaan määrätä kahden tai useamman vaihtoehtoisen järjestelmän mukaan. Lisäeläketurvana voi olla myös viranhaltijan tai työntekijän kuoltua suoritettava taloudellinen tuki.

Kaikki kunnat ja kuntainliitot ovat saattaneet viranhaltijansa ja työntekijänsä lisäeläketurvan piiriin. Kunnallinen lisäeläketurva on eduiltaan noin kolmanneksen parempi kuin työntekijäin eläkelain (395/61) mukainen peruseläketurva.

2. Muutoksen perustelut

Valtioneuvoston asettaman pitkän aikavälin eläkepolitiikan kehittämistä selvittäneen eläkekomitea 1990:n mietintöön (komiteanmietintö 1991:41) sisältyy myös julkista sektoria koskevia ehdotuksia, joihin palkansaajajärjestöjen

edustajat jättivät eriävän mielipiteensä. Komitea ehdottaa muun muassa, että 1 päivänä tammikuuta 1993 tai sen jälkeen julkisen sektorin palvelukseen tulevien viranhaltijain ja työntekijäin eläketurvassa siirrytään samanlaiseen vanhuuseläkeikään, eläkkeen karttumista ja tavoitetasoa koskeviin eläkkeen saamisen ehtoihin kuin mitä yksityisen sektorin eläkejärjestelmässä sovelletaan.

Kunnallista palvelussuhdejärjestelmää ollaan monessa suhteessa muuttamassa. Kuntasektorilla ollaan myös pyrkimässä yhden palvelussuhteen käsitteeseen. Tavoitteena on, että palvelussuhteen ehtoja ja sosiaaliturvaa eri sektorien kesken tietyissä määrin yhdenmukaistetaan.

Koska kunnallinen eläketurva on tasoltaan yksityistä eläketurvaa parempi, ja kun sen turvaaminen rahastoinnilla on aloitettu varsin myöhään, sen vaikutukset kunnallistalouteen ovat suuremmat kuin yksityisen eläketurvan taloudelliset vaikutukset yksityisellä sektorilla. Kuntien rahoitusvaikeuksiin vaikuttavat siis osaltaan myös kunnallisen eläketurvan kustannukset.

Valtioneuvosto on tehnyt 5 päivänä huhtikuuta 1992 periaatepäätöksen hallituksen talouspoliittisista toimenpiteistä. Päätöksessä todetaan, että uudet julkiset palvelussuhteet otetaan vuoden 1993 alusta TEL-tasoisien eläketurvan piiriin. Eduskunnalle on heinäkuussa 1992 annettu esitys valtion eläkelain muuttamisesta (HE 110/1992 vp), jossa lakia ehdotetaan muutettavaksi edellä mainitussa periaatepäätöksessä tarkoitetulla tavalla. Esityksen perusteluiden mukaan tarkoituksena on myöhemmin antaa hallituksen esitys vastaavien periaatteiden toteuttamisesta myös voimassa olevissa työ- ja virkasuhteissa.

3. Ehdotettu muutos

Kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain 3 §:n 1 momentin mukaan peruseläketurvasta määrätään eläkelaitoksen eläkesäännössä. Eläkesäännön voimassa olevien määräysten mukaan peruseläkettä karttuu 2.0 % vuodessa eli 1/6 prosenttia jokaiselta eläkkeeseen oikeuttavalta kuukaudelta. Työntekijäin eläkelain säännösten mukaan eläkettä karttuu 1.5 % vuodessa eli 1/8 prosenttia jokaiselta eläkkeeseen oikeuttavalta kuukaudelta. Tämän vuoksi kunnallisen eläkesäännön määräyksiä perus-

eläkkeen kartumisesta uusien palvelussuhteiden osalta tulisi muuttaa. Tämän mahdollistava säännös ehdotetaan lisättäväksi kuntien viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain 2 §:n 2 momenttiin. Ennen muutoksen voimaantuloa palvelulta ajalta karttuma olisi aikaisempien määräysten mukainen.

Samalla ehdotetaan, että 2 §:n 3 momenttia muutettaisiin niin, että lisäeläketurva ei koskisi sellaisia viranhaltijoita ja työntekijöitä, jotka tulevat jäsenyhteisön palvelukseen 31 päivän joulukuuta 1992 jälkeen.

Lain 3 §:n 3 momentin mukaan lisäeläketurvasta saadaan määrätä kahden tai useamman vaihtoehtoisen järjestelmän mukaan, mutta niiden tulee koskea jäsenyhteisön kaikkia viranhaltijoita ja työntekijöitä. Toimikunnan työ edellyttää mukauttamista vanhan ja uuden eläketurvan osalta. Tämän johdosta jäsenyhteisöjen sisälle tulee muodostumaan useampia erilaisia lisäeläkeryhmiä, jotka eivät koske kaikkia viranhaltioita ja työntekijöitä. Tästä syystä olisi jo nyt muutettava nykyistä säännöstä.

Jäsenyhteisöille tulee turvata mahdollisuus ottaa viranhaltijalleen ja työntekijälleen lisäeläketurva myös tulevaisuudessa. Lisäeläketurva ei toisin kuin nyt tarvitsisi koskea kaikkia jäsenyhteisön viranhaltijoita ja työntekijöitä ja sitä varten olisi vahvistettava erilliset perusteet sekä ohjeet. Lisäeläketurvan käyttömahdollisuus tulisi olemaan rajoitettu.

Edellä esitetyn johdosta ehdotetaan lakiin lisättäväksi uusi 3 §:n 3 momentti, jonka mukaan jäsenyhteisö voisi sen estämättä mitä 2 §:n 3 momentissa säädetään ottaa viranhaltijalleen ja työntekijälleen lisäeläketurvan. Jäsenyhteisö saisi päättää edellä sanottujen perusteiden ja ohjeiden puitteissa kenet se haluaa vakuuttaa lisäeläketurvan mukaisesti. Lisäeläketurvasta määrättäisiin kuitenkin lain 3 §:n 1 momentin säädöksen mukaan eläkesäännössä. Lisäeläketurvan sisällöstä eläkesäännössä voisi olla kaksi tai sitä useampi vaihtoehto. Järjestelmä vastaisi pääpiirteittäin yksityisen sektorin lisäeläkejärjestelmää.

Lain 3 §:n 3 momentissa säädetään myös, että lisäeläketurvana voi olla myös viranhaltijan tai työntekijän kuoltua suoritettava taloudellinen tuki. Kaikki eläkelaitoksen jäsenyhteisöt eivät ole velvollisia järjestämään taloudellista tukea eläkelaitoksen välityksellä. Ne voivat ottaa taloudellista tukea vastaavan ryhmähenkivakuutuksen yksityisestä vakuutusyhtiös-

tä tai maksaa sen omista varoistaan. Taloudellista tukea koskeviin määräyksiin ei ole tarkoitus puuttua tällä lain muutoksella. Sen vuoksi ehdotetaan säännökseen lisättäväksi, että taloudellisen tuen piiriin kuuluvat myös 31 päivän joulukuuta 1992 jälkeen eläkelaitoksen jäsenyhteisön palvelukseen tulevat viranhaltijat ja työntekijät.

Lain 6 §:n 1 momentin mukaan kunnallisen eläkelaitoksen menot jaetaan jokaiselta varainhoitovuodelta jäsenyhteisöjen vastattaviksi niiden sinä varainhoitovuonna viranhaltijoilleen ja työntekijöilleen suorittamien palkkojen yhteismäärien suhteessa. Koska maksusuudet tulisi periä kaikista eläketurvan piiriin kuuluvista henkilöistä (esimerkiksi toimeksiantosopimuksella toimivista perhehoitajista), ehdotetaan, että säännöksessä ei puhuttaisi eläketurvan alaisista viranhaltijoista ja työntekijöistä vaan yksinkertaisesti lain piiriin kuuluvista henkilöistä.

Palkat kerrotaan eläkelaitoksen valtuuskunnan määrävuosiksi vahvistamalla kertoimella. Kertoimen suuruus riippuu voimassa olevan lain mukaan siitä, onko jäsenyhteisö osallisena lisäeläketurvassa vai vain peruseläketurvassa. Lisäksi kertoimen suuruuteen vaikuttaa se, kuinka kauan eläketurva on jäsenyhteisön kohdalla ollut voimassa. Tällä on varmistettu jäsenyhteisöjen tasapuolinen kohtelu eläkejärjestelmän alkuvaiheessa, kun jäsenyhteisöt saattoivat liittyä järjestelmään eri aikoina annetun siirtymäajan kuluessa.

Koska jäsenyhteisöjen uusien ja vanhojen työntekijöiden eläketurvat 1 päivästä tammikuuta 1993 alkaen eivät ehdotettujen muutosten jälkeen enää ole yhtenäiset, ehdotetaan, että kertoimen suuruuteen vaikuttavista tekijöistä mainitaan laissa ainoastaan sen piirissä olevien henkilöiden eläketurvan sisältö. Tämän lisäksi valtuuskunta voisi edelleen harkintansa mukaan ottaa kertoimia määrättäessä huomioon muitakin eläkevastuisiin vaikuttavia tekijöitä. Mahdollisen työntekijäin eläkemaksun vaikutus kokonaismaksuun selvitetään työntekijäin eläkemaksua koskevan erityislain yhteydessä.

Kun jäsenyhteisöille tehdään mahdolliseksi ottaa 3 §:n 3 momentin ehdotetulla muutoksella myös 31 päivän joulukuuta 1992 jälkeen palvelukseensa tulevalle tai tänä ajankohtana palveluksessa olevalle viranhaltijalle ja työntekijälle lisäeläketurvan mukainen eläkeoikeus, ehdotetaan, että 6 §:ään lisättäisiin uusi 3 momentti.

Uuden säännöksen mukaan eläkelaitoksen valtuuskunta vahvistaisi ne perusteet, joiden mukaan 3 §:n 3 momentissa säädetystä lisäeläketurvasta perittäisiin maksusuudet.

4. Asian valmistelu

Kunnallisena eläkelaitoksena toimiva Kuntien eläkevakuutus ja kunnallisen alan pääsopijajärjestöt allekirjoittivat 29 päivänä marraskuuta 1991 pöytäkirjan palkansaajajärjestöjen osallistumisesta Kuntien eläkevakuutuksen hallintoon. Pöytäkirjan liitteessä todetaan, että Kuntien eläkevakuutus ja kunnallisen alan pääsopijajärjestöt sopivat, että ne välittömästi käynnistävät yhdessä kunnallista eläketurvaa koskevan selvitystyön.

Kunnallisen alan pääsopijajärjestöt, kunnallinen työmarkkinalaitos ja Kuntien eläkevakuutus ovat sopineet 12 päivänä maaliskuuta 1992 toimikunnan asettamisesta. Toimikunnan tehtävänä on mm. valmistella kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain muutoksia siitä, miten 1 päivänä tammikuuta 1993 tai sen jälkeen alkaneiden eläkelaitoksen jäsenyhteisöjen palvelussuhteiden eläketurva järjestetään ottaen huomioon eläkekomitea 1990:n esittämät periaatteet. Eläkelaitoksen hallitus on edellä mainitun sopimuksen perusteella päättänyt asettaa neuvottelutuloksen mukaisen toimikunnan 18 päivänä maaliskuuta 1992. Esitystä on valmisteltu toimikunnassa.

5. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Uudistuksen taloudelliset vaikutukset riippuvat olennaisesti kuntasektorin henkilömäärän kehityksestä lähivuosina. Toimikunnalle esitettyjen asiantuntija-arvioiden mukaan kuntasektorin työntekijämäärän oletetaan kehittyvän seuraavasti: 1993 450 000, 1995 440 000, 2000 423 000, 2010 400 000, 2020 375 000, 2030 350 000 ja 2040 340 000 työntekijää.

Laskelmissa oletetaan edellä olevan perusteella kuntasektorille tulevan vuosittain uusia työntekijöitä alkuvuosina vähän, mutta uusien työntekijöiden määrä kasvaa eläkkeelle siirtymisten lisääntyessä. Taulukossa 1 oleva luku sarja tarkoittaa uusien työntekijöiden määrän nettokasvua, jossa on otettu huomioon sektorilta poistuminen ja kuolemantapaukset. Kun-

tasektorin työntekijöiden keskipalkkana on käytetty 8 000 markkaa, jonka on toimikunnan saamien asiantuntija-arvioiden mukaan oletettu kasvavan reaalisesti 0 % vuosina 1993 ja 1994, vuosikymmenen loppuvuosina prosentilla ja vuoden 2000 jälkeen 1,5 % vuodessa. Ero uusien työntekijöiden eläkevastuun karttumassa

on arvioitu 6 prosentiksi heidän palkkasummastaan. Näillä oletuksilla uudistuksen vaikutukset kuntasektorin vuotuisen eläkevastuun karttumaan olisivat vuosittain miljoonina markkoina ja prosentteina kokonaispalkkasummasta seuraavat:

Ehdotuksen vaikutukset vuotuisen eläkevastuun karttumaan

Vuosi	Uusia/vuosi	Uusia yht.	Keskipalkka mk/kk	Uusien palkat yht. mmk	Ero eläkevastuun lis. mmk	Ero % kokonaispalkoista
1993	4 000	4 000	8 000	385	23	0,05
1994	4 000	8 000	8 000	770	46	0,10
1995	4 000	12 000	8 080	1 160	69	0,16
1996	6 000	18 000	8 160	1 760	105	0,25
1997	6 000	24 000	8 240	2 370	142	0,33
1998	8 000	32 000	8 320	3 200	192	0,45
1999	8 000	40 000	8 400	4 030	242	0,56
2000	9 000	49 000	8 500	5 000	300	0,70
2010	11 000	150 000	9 900	17 800	1 070	2,25
2020	12 000	265 000	11 400	36 250	2 180	4,25
2030	14 000	340 000	13 300	54 300	3 260	5,84
2040	15 000	340 000	15 400	62 800	3 770	6,00

Uusia työntekijöitä koskeva eläkeuudistus vaikuttaa hitaasti kustannuksia pienentävästi, koska kuntien taloudellisen tilanteen johdosta uusia työntekijöitä palkataan lähivuosina vähän. Uudistus alkaa kuitenkin vaikuttaa kuntasektorin uuden eläkevastuun karttumaa pienentävästi jo tällä vuosikymmenellä ja uudistuksen merkitys kuntien uuden eläkevastuun karttumaan tulee kasvamaan myöhemmin suureksi.

Kunnallisen eläkejärjestelmän eläkemenoiissa uudistuksen vaikutus toteutuu 30—40 vuoden viiveellä. Ero vuotuisessa eläkevastuussa olisi nykyisen tasoiseen eläketurvaan verrattuna miljardi markkaa vuodessa vuonna 2010; vuotuisessa eläkemenossa vastaava säästö toteutuisi vasta vuoden 2040 jälkeen. Siten uudistus ei sanottavasti helpota kunnallisen eläkejärjestelmän rahoituksen ongelmia ennen vuotta 2050. Tämän jälkeen uudistuksella on huomattava vaikutus eläkekustannuksiin.

6. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Eduskunnalle on annettu syyskuussa 1992 esitys kunnallisten luottamushenkilöiden eläke-

lain kumoamisesta ja kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain muuttamisesta (HE 166/92 vp). Esityksessä ehdotetaan muun muassa kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain 6 §:n 1 momentin muuttamista. Nyt annettavan lakiehdotuksen 6 §:n 1 momentissa on otettu huomioon myös aikaisemmassa esityksessä lainkohtaan ehdotetut muutokset. Tarkoituksena on, että aikaisemmassa esityksessä ehdotettu lainmuutos hyväksyttäisiin ja vahvistettaisiin ennen tässä esityksessä ehdotettua lainmuutosta. Nyt ehdotettavan lain johtolauseetta on tällöin vastaavasti tarkistettava.

7. Voimaantulo

Muutos ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993.

Eläkesäännön määräysten mukaan jäsenyhteisön palveluksesta toisen jäsenyhteisön palvelukseen siirtyminen merkitsee uuden kunnallisen palvelussuhteen alkamista. Jotta muutos ei vaikuttaisi työvoiman vaihtuvuuteen kuntasektorin sisällä, esitetään, ettei välitön siirtyminen yhden jäsenyhteisön palveluksesta toisen jäsenyhteisön palvelukseen merkitsisi uuden kunnallisen palvelussuhteen alkamista esitettyä muutosta sovellettaessa.

8. Säättämisjärjestys

Koska ehdotetut muutokset koskevat henkilöitä, jotka tulevat palvelukseen niiden voimaantulon jälkeen eikä muutoksilla ole sellaisia vaikutuksia eläketurvaan, jotka kohdistuisivat

perustuslainsuojaan, laki ehdotetaan säädettäväksi valtiopäiväjärjestyksen 66 §:n mukaisessa tavallisessa säättämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä huhtikuuta 1964 annetun kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain (202/64) 2 §:n 2 ja 3 momentti, 3 §:n 3 momentti ja 6 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 2 momentti 3 päivänä helmikuuta 1989 annetussa laissa (110/89) ja 3 §:n 3 momentti 3 päivänä kesäkuuta 1977 annetussa laissa (429/77), sekä

lisätään 3 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 18 päivänä kesäkuuta 1971 ja 21 päivänä heinäkuuta 1977 annetuilla laeilla (508/71 ja 579/77) sekä mainitulla 3 päivänä kesäkuuta 1977 annetulla lailla, uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti ja nykyinen 4 ja 5 momentti siirtyvät 4—6 momentiksi, ja 6 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

2 §

Peruseläketurva samoin kuin osa-aikaeläke koskee jokaisen jäsenyhteisön viranhaltijaa ja työntekijää. Peruseläketurva voi olla järjestetty eri perusteiden mukaan palvelussuhteissa, jotka ovat alkaneet ennen 1 päivää tammikuuta 1993, ja palvelussuhteissa, jotka ovat alkaneet 1 päivänä tammikuuta 1993 tai sen jälkeen.

Lisäeläketurva koskee sellaisen jäsenyhteisön viranhaltijaa ja työntekijää, joka on saattanut viranhaltijansa ja työntekijänsä osallisiksi lisäeläketurvasta, kuitenkin vain jos heidän eläkkeeseen oikeuttava virka- tai työsuhteensa on alkanut ennen 1 päivää tammikuuta 1993.

3 §

Sen estämättä, mitä 2 §:n 3 momentissa säädetään, jäsenyhteisö voi ottaa viranhaltijalle tai työntekijälle lisäeläketurvan.

Lisäeläketurvan perusteet ja ehdot saadaan määrätä kahden tai useamman vaihtoehdoisen järjestelmän mukaan. Lisäeläketurvana voi olla myös viranhaltijan tai työntekijän kuoltua suoritettava taloudellinen tuki. Taloudellisen tuen

piiriin kuuluvat myös 31 päivän joulukuuta 1992 jälkeen jäsenyhteisön palvelukseen tulevat viranhaltijat ja työntekijät siten kuin eläkesäännössä määrätään.

6 §

Kunnallisen eläkelaitoksen menot, joita varten tämän lain piiriin kuuluvilta henkilöiltä ei kanneta maksuja, jaetaan jokaiselta varainhoitovuodelta jäsenyhteisöjen vastattaviksi niiden sinä varainhoitovuotena eläkelaitoksen eläketurvan alaisille viranhaltijoilleen ja työntekijöilleen suorittamien palkkojen ja palkkioiden sekä muille henkilöille suorittamien tämän lain mukaisen eläkkeeseen oikeuttavien palkkioiden ja ansionmenetyksen korvausten yhteismäärien suhteessa kertomalla palkat, palkkiot ja ansionmenetyksen korvaukset sitä ennen eläkelaitoksen valtuuskunnan määrävuosiksi, enintään viideksi vuodeksi kerrallaan, vahvistamalla kertoimella. Kertoimen suuruus riippuu tämän lain piirissä olevien henkilöiden eläketurvan sisällöstä sekä valtuuskunnan harkinnan mukaan muistakin eläkelaitoksen eläkevastuisiin vaikuttavista tekijöistä.

Niiden viranhaltijoiden ja työntekijöiden palkkasummista, joiden lisäeläketurvasta säädetään tämän lain 3 §:n 3 momentissa, on jäsenyhteisö velvollinen suorittamaan mak-suosuudet niiden perusteiden mukaan, jotka kunnallisen eläkelaitoksen valtuuskunta vahvis-
taa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1993.

Jos viranhaltija tai työntekijä siirtyy jäsenyh-
teisön palveluksesta välittömästi toisen jä-
senyhteisön palvelukseen, ei hänen palvelussuh-
teensa katsota katkenneen tätä lakia sovellet-
taessa.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 1992

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Sisäasiainministeri *Mauri Pekkarinen*

Laki

kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä huhtikuuta 1964 annetun kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain (202/64) 2 §:n 2 ja 3 momentti, 3 §:n 3 momentti ja 6 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 2 momentti 3 päivänä helmikuuta 1989 annetussa laissa (110/89) ja 3 §:n 3 momentti 3 päivänä kesäkuuta 1977 annetussa laissa (429/77), sekä *lisätään* 3 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 18 päivänä kesäkuuta 1971 ja 21 päivänä heinäkuuta 1977 annetuilla laeilla (508/71 ja 579/77) sekä mainitulla 3 päivänä kesäkuuta 1977 annetulla lailla, uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti ja nykyinen 4 ja 5 momentti siirtyvät 4—6 momentiksi, ja 6 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

2 §

Peruseläketurva samoin kuin osa-aikaeläke koskee jokaisen jäsenyhteisön viranhaltijaa ja työntekijää.

Lisäeläketurva koskee sellaisen jäsenyhteisön viranhaltijaa ja työntekijää, joka on saattanut viranhaltijansa ja työntekijänsä osallisiksi lisäeläketurvasta.

Peruseläketurva samoin kuin osa-aikaeläke koskee jokaisen jäsenyhteisön viranhaltijaa ja työntekijää. *Peruseläketurva voi olla järjestetty eri perusteiden mukaan palvelussuhteissa, jotka ovat alkaneet ennen 1 päivää tammikuuta 1993, ja palvelussuhteissa, jotka ovat alkaneet 1 päivänä tammikuuta 1993 tai sen jälkeen.*

Lisäeläketurva koskee sellaisen jäsenyhteisön viranhaltijaa ja työntekijää, joka on saattanut viranhaltijansa ja työntekijänsä osallisiksi lisäeläketurvasta, *kuitenkin vain jos heidän eläkkeeseen oikeuttava virka- tai työsuhteensa on alkanut ennen 1 päivää tammikuuta 1993.*

3 §

3 §

Lisäeläketurvasta saadaan määrätä kahden tai useamman vaihtohtoisen järjestelmän mukaan. Lisäeläketurvana voi olla myös viranhaltijan tai työntekijän kuoltua suoritettava taloudellinen tuki.

Sen estämättä, mitä 2 §:n 3 momentissa säädetään, jäsenyhteisö voi ottaa viranhaltijalle tai työntekijälle lisäeläketurvan.

Lisäeläketurvan perusteet ja ehdot saadaan määrätä kahden tai useamman vaihtohtoisen järjestelmän mukaan. Lisäeläketurvana voi olla myös viranhaltijan tai työntekijän kuoltua suoritettava taloudellinen tuki. Taloudellisen tuen piiriin kuuluvat myös 31 päivän joulukuuta 1992 jälkeen jäsenyhteisön palvelukseen tulevat viranhaltijat ja työntekijät siten kuin eläkesäännössä määrätään.

6 §

Kunnallisen eläkelaitoksen menot, joita var-
ten *viranhaltijoilta ja työntekijöiltä* ei kanneta
maksuja, jaetaan jokaiselta varainhoitovuodel-
ta jäsenyhteisöjen vastattaviksi niiden sinä va-
rainhoitovuotena eläkelaitoksen eläketurvan
alaisille viranhaltijoilleen ja työntekijöilleen
suorittamien palkkojen yhteismäärien suhteessa
kertomalla palkat sitä ennen eläkelaitoksen
valtuuskunnan määräväuosiksi, enintään viidek-
si vuodeksi kerrallaan, vahvistamalla kertoimella.
Kertoimen suuruus riippuu siitä, *ovatko
jäsenyhteisön viranhaltijat ja työntekijät osallisi-
na vain peruseläketurvassa vai myös jossakin
3 §:n 3 momentissa tarkoitettun järjestelmän
mukaisessa lisäeläketurvassa ja mistä lähtien
eläketurva jäsenyhteisön viranhaltijain ja työntekijäin
kohdalta on ollut voimassa, sekä valtuus-
kunnan harkinnan mukaan muistakin eläkelai-
toksen eläkevastuisiin vaikuttavista tekijöistä.*

6 §

Kunnallisen eläkelaitoksen menot, joita var-
ten *tämän lain piiriin kuuluvilta henkilöiltä* ei
kanneta maksuja, jaetaan jokaiselta varainhoi-
tovuodelta jäsenyhteisöjen vastattaviksi niiden
sinä varainhoitovuotena eläkelaitoksen eläke-
turvan alaisille viranhaltijoilleen ja työntekijöil-
leen suorittamien palkkojen ja *palkkioiden sekä
muille henkilöille suorittamien tämän lain mu-
kaiseen eläkkeeseen oikeuttavien palkkioiden ja
ansionmenetyksen korvausten yhteismäärien*
suhteessa kertomalla palkat, *palkkiot ja ansion-
menetyksen korvaukset* sitä ennen eläkelaitok-
sen valtuuskunnan määräväuosiksi, enintään vii-
deksi vuodeksi kerrallaan, vahvistamalla ker-
toimella. Kertoimen suuruus riippuu *tämän lain
piirissä olevien henkilöiden eläketurvan sisällöstä*
sekä valtuuskunnan harkinnan mukaan muis-
takin eläkelaitoksen eläkevastuisiin vaikuttavis-
ta tekijöistä.

*Niiden viranhaltijoiden ja työntekijöiden palk-
kasummista, joiden lisäeläketurvasta säädetään
tämän lain 3 §:n 3 momentissa, on jäsenyhteisö
velvollinen suorittamaan maksuosuudet niiden
perusteiden mukaan, jotka kunnallisen eläkelai-
toksen valtuuskunta vahvistaa.*

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1993.*

*Jos viranhaltija tai työntekijä siirtyy jäsenyh-
teisön palveluksesta välittömästi toisen jäsenyh-
teisön palvelukseen, ei hänen palvelussuhteensa
katsota katkenneen tätä lakia sovellettaessa.*
